

Sancte Raphael Archangele, O.P.N.

Homiliae et Orationes

IN DOMINICIS PER ORDINEM DISPOSITAE, AB UNDECIMA
POST PENTECOSTEN USQUE AD ADVENTUM.

DOMINICA XI.
POST PENTECOSTEN.

Oratio.

OMnipotens sempiterna
Deus, qui abundantia
pietatis tuae et merita
supplicum excedis et vo-
ta : effunde super nos mi-
sericordiam tuam ; ut di-
mittas quae conscientia
metuit, et adjicias quod
oratio non praesumit. Per
Dominum nostrum Jesum
Christum Filium tuum :
Qui tecum vivit et re-
gnat.

Lectio sancti Evangelii
secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. vij. d

IN illo tempore : Exiens
Jesus de finibus Tyri,
venit per Sidonem ad ma-
re Galillaeae, inter medios
fines Decapoleos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

**Homilia x. libro i. in
Ezechiele, ante medium.**

Quid est, quod Crea-
tor omnium Deus,
cum surdum et
mutum sanare voluisset,
in aures illius suos digitos
misit, et exspuens linguam
ejus tetigit? Quid per digi-
tos Redemptoris, nisi dona
sancti Spiritus designan-
tur? Unde cum in alio loco
ejecisset daemonium, dixit:
Si in digito Dei ejicio dae-
monia, profecto pervenit
in vos regnum Dei. Qua
de re per Evangelistam
alium dixisse describitur :
Si ego in Spiritu Dei ejicio
daemones, igitur pervenit
in vos regnum Dei. Ex
quo utroque loco colligi-
tur, quia digitus Spiritus
vocatur. Digtos ergo in

aurículas mittere, est per dona Spiritus sancti mentem surdi ad obediendum aperire.

Lectio viij.

Quid est vero, quod exspuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspiciens in cœlum, ingémuit : non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat : sed nos ad eum gémere, qui cœlo præsidet, dócuit : ut et aures nostræ per donum Spiritus sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

CUI mox, Ephphetha, id est, Adaperire dicitur : et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vñculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperire. Sed cui aures cordis

ad obediendum apértæ fuerint, ex subsequénti proculdúbio étiam linguæ ejus vñculum sólvitur : ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciéndã áliis loquátur. Ubi bene ádditur : Et loquebátur recte. Ille enim recte loquitur, qui prius obediéndõ fécerit, quæ loquéndõ ádmonet esse faciéndã.

Te Deum. 19.

Ad Bened. Aña. Cum transisset Dóminus * fines Tyri, surdos fecit audire, et mutos loqui.

V. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Bene ómnia fecit, * et surdos fecit audire, et mutos loqui.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

DOMINICA XII.
POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabiliter serviátur : tríbe quæsumus nobis, ut ad promissiónes tuas

sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. x. d

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ et reges voluerunt vidére quæ vos vidétis, et non viderunt. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. cap. xliij. in Luc. x.

MON óculi Scribárum et Phariseórum, qui corpus tantum

Dómini vidére; sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dicitur : Et revelásti ea párvulis. Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulorum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exsultávit ut videret diem Christi : et vidit, et gavísus est. Isaías quoque, et Michæas, et multi álii Prophétæ viderunt glóriam Dómini : qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti : sed hi omnes a longe aspiciéntes, et salutántes, per spéculum et in ænigmate viderunt.

Lectio viij.

APóstoli autem in præsentiarum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluissent, interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas et reges dicit, Matthæus apértius Prophétas et justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni : quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndõ succumbere, sed regéndo præesse novérunt.

Lectio ix.

ET ecce quidam legisperitus surréxit, tentans eum, et dicens : Magíster, quid faciéndõ vitam ætérnam possidébo? Legisperitus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiõnem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait : Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini confessiõ, qua Patri loquitur : Quod abscondísti hæc a sapiénti-

bus et prudentibus, et revelasti ea parvulis.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añā. Magister, * quid faciēdo vitam aeternam possidēbo? at ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quomodo legis? Diliges Dōminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelūia.

℣. Dōminus regnāvit, decorem induit. ℞. Induit Dōminus fortitudinem, et praeinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Homo quidam * descendēbat ab Jerūsalem in Jéricho, et incidit in latrones; qui etiam despoliaverunt eum, et plagis impositis abiērunt, semivivo relicto.

℣. Dirigatur Dōmine oratio mea. ℞. Sicut incensum in conspectu tuo.

DOMINICA XIII.
POST PENTECOSTEN.

Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, da nobis fidei, spei, et caritatis augmentum: et ut mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod praecipis. Per Dōminum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xvij. c

IN illo tempore: Dum iret Jesus in Jerūsalem, transibat per mediam Samariam, et Galilaeam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. Lib. 2. quest. Evang. cap. xl.

DE decem leprosis, quos Dōminus ita mundavit, cum ait: Ite, ostēdite vos sacerdotibus; quæri potest, cur eos ad sacerdotes miserit, ut cum irent, mundarentur. Nullum enim eorum, quibus hæc corporalia beneficia praestitit, invenitur misisse ad sacerdotes, nisi leprosus. Nam et illum a lepra mundaverat, cui dixit: Vade, ostēde te sacerdotibus, et offer pro te sacrificium, quod praecipit Moyses, in testimonium illis. Quærendum igitur est, quid ipsa lepra significet: non enim sanati, sed mundati dicuntur, qui ea caruerunt. Coloris quippe vitium est, non valetudinis, aut integritatis

tis sensuum, atque membrorum.

Lectio vij.

LEprosi ergo non absurde intelligi possunt, qui scientiam veræ fidei non habentes, varias doctrinas profitentur erroris. Non enim abscondunt imperitiam suam, sed pro summa peritia preferunt in lucem, et jactantia sermonis ostentant. Nulla porro falsa doctrina est, quæ non aliqua vera intermiscet. Vera ergo falsis inordinatè permixta, in una disputatione, vel narratione hominis, tamquam in unius corporis colore apparentia, significant lepram, tamquam veris falsisque colorum fucis humana corpora variantem atque maculantem.

Lectio ix.

HI autem tam vitandi sunt Ecclesiae, ut si fieri potest, longius remoti, magno clamore Christum interpellent: sicut isti decem steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes: Jesu praceptor, miserere nostri. Nam et quod praepotorem vocant, quo nomine nescio utrum quisquam Dōminum interpellaverit

pro medicina corporali; satis puto significare, lepram falsam esse doctrinam, quam bonus praepotator abstergit.

Te Deum laudamus. 19. **Ad Bened. Añā.** Cum transiret Jesus * quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes: Jesu praepotator, miserere nostri. ℣. Dñs regnavit.

Ad Magnif. Añā. Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, allelūia. ℣. Dirigatur.

DOMINICA XIV.
POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Custodi Dōmine, quæsumus, Ecclesiam tuam propitiatione perpetua: et quia sine te labitur humana mortalitas, tuis semper auxiliis et abstractatur a noxiis, et ad salutaria dirigatur. Per Dñ.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. vj. c

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis servire. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

**Lib. 2. de Serm. Domini
in monte, cap. xiv.**

Memo potest duobus
dominis servire.
Ad hanc ipsam
intentionem referendum
est, quod consequenter
expōnit, dicens: Aut enim
unum odio habebit, et al-
terum diligit: aut al-
terum patietur, et alterum
contemnet. Quae verba
diligenter consideranda
sunt: nam, qui sint duo
domini, deinceps ostendit,
cum dicit: Non potestis
Deo servire, et mammo-
nae. Mammona apud He-
braeos divitiae appellari di-
cuntur. Congruum et Puni-
cum nomen: nam lucrum
Punice mammon dicitur.

Lectio viij.

SED qui servit mam-
monae, illi utique ser-
vit, qui rebus istis terrenis
merito suae perversitatis
praepositus, magistratus
hujus saeculi a Domino di-
citur. Aut enim unum odio
habebit homo, et alterum
diligit, id est, Deum: aut
alterum patietur, et al-
terum contemnet. Patietur
enim durum et pernicio-
sum dominum, quisquis
servit mammonae: sua

enim cupiditate implica-
tus, subditur diabolo, et
non eum diligit. Quis enim
est qui diligit diabolum?
sed tamen patitur.

Lectio ix.

IDeo, inquit, dico vobis,
non habere sollicitudi-
nem anime vestrae quid
edatis, neque corpori ve-
stro quid induatis: ne for-
te, quamvis jam superflua
non quaerantur, propter
ipsa necessaria cor dupli-
cetur, et ad ipsa conqui-
renda, nostra detorqueat-
ur intentio, cum aliquid
quasi misericorditer ope-
ramur: id est, ut cum
consulere alicui videri vo-
lumus, nostrum emolu-
mentum ibi potius, quam
illius utilitatem attenda-
mus; et ideo nobis non
videamur peccare, quia
non superflua, sed neces-
saria sunt, quae consequi
volumus.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Aña. Nolite
solliciti esse, dicentes: *
Quid manducabimus, aut
quid bibemus? scit enim
Pater vester, quid vobis
necesse sit, alleluia.

V. Dominus regnavit,
decorem induit. **R.** Induit
Dominus fortitudinem, et
praecinxit se virtute.

Ad Magnif. Aña. Queri-
te primum * regnum Dei,
et justitiam ejus, et haec
omnia adjicientur vobis,
alleluia.

V. Dirigatur Domine
oratio mea. **R.** Sicut in-
censum in conspectu tuo.

DOMINICA XV.

POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Domi-
ne, miseratio conti-
nuata mundet et muniat:
et quia sine te non potest
salva consistere, tuo sem-
per munere gubernetur.
Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. vij. b

IN illo tempore: Ibat
Jesus in civitatem,
quae vocatur Naim: et
ibant cum eo discipuli
ejus, et turba copiosa. Et
reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

**Serm. xlv. de Verbis Dñi,
circa initium.**

Ejúvene illo resus-
citato gavisa est
mater vidua: de
hominibus in spiritu quo-
tidie suscitatis gaudet

mater Ecclesia. Ille qui-
dem mortuus erat corpo-
re: illi autem mente. Il-
lius mors visibilis visibi-
liter plangebatur: illó-
rum mors invisibilis nec
quaerebatur, nec videba-
tur. Quaesivit ille, qui nó-
verat mortuos, qui pó-
terat facere vivos. Nisi
enim ad mortuos susci-
tandos venisset, Apósto-
lus non diceret: Surge
qui dormis, et exsurge a
mortuis, et illuminabit te
Christus.

Lectio viij.

Tres autem mortuos
invenimus a Domino
resuscitados visibiliter,
millia invisibiliter. Quot
autem mortuos visibiliter
suscitaverit, quis novit?
Non enim omnia, quae fe-
cit, scripta sunt. Joannes
hoc dixit: Multa alia fe-
cit Jesus: quae si scripta
essent, arbitror totum
mundum non posse libros
capere. Multi ergo sunt
alii sine dubio suscitati,
sed non tres frustra com-
memorati. Dominus enim
noster Jesus Christus ea,
quae faciebat corporaliter,
etiam spiritaliter vo-
lebat intelligi. Neque enim
tantum miracula propter

miracula faciēbat : sed ut illa, quæ faciēbat, mira essent vidētibz, vera essent intelligētibz.

Lectio ix.

Quemadmodum qui videt litteras in codice optime scripto, et non novit legere, laudat quidem antiquarii manum, admirans apicum pulchritudinem : sed quid sibi velit, quid indicent illi apices, nescit, et est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intellectum : ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus, potest, sed etiam legere; quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, et non intellexerunt quid sibi vellent, et quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum quia facta sunt : alii vero et facta mirati, et intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añā. Ibat Jesus * in civitatem quæ vocatur Naim : et ecce defunctus efferebatur filius unicus matris suæ.

✠. Dominus regnavit, de-

corem induit. **R.** Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Propheta magnus * surrexit in nobis, et quia Deus visitavit plebem suam.

✠. Dirigatur Domine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

DOMINICA XVI.
POST PENTECOSTEN.

Oratio.

TUA nos, quæsumus Domine, gratia semper et præveniat et sequatur : ac bonis operibus iugiter præstet esse intentos. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. xiv.

In illo tempore : Cum intraret Jesus in domum cuiusdam principis Pharisæorum sabbato manducare panem, et ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Etréliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 7. in Lucæ cap. xiv.

Curatur hydrópicus, in quo fluxus carnis exuberans animæ gravabat officia,

spiritus exstinguēbat ardorem. Deinde docetur humilitas, dum in illo convivio nuptiali appetentia loci superioris arcetur : clemēter tamen, ut persuasio humanitatis asperitatem coercitiōnis excluderet, ratio proficeret ad persuasiōnis effectum, et correctio emendaret affectum. Huic quasi próximo limine humanitas copulatur : quæ ita Dominicæ sententiæ definitione distinguitur, si in pauperes et debiles conferatur : nam hospitalem esse remuneratūris, affectus avaritiæ est.

Lectio viij.

Postrémo jam quasi eméritæ militiæ viro contemndarum stipendium præscribitur facultatum : quod neque ille, qui studiis intentus inferioribus possessiones sibi terrenas coemit, regnum cæli possit adipisci, cum Dominus dicat : Vende omnia tua, et sequere me : nec ille, qui emit boves : cum Elisæus occiderit, et populo divisit quos habebat : et ille qui duxit uxorem, cogitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo conjugium reprehendatur, sed quia ad majó-

rem honorem vocetur integritas : quoniam mulier innupta et vidua cogitat quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore et spiritu.

Lectio ix.

SED ut in gratiam, ut supra cum viduis, ita nunc etiam cum conjugibus revertamur : non refugimus opinionem, quam sequuntur plerique, ut tria genera hominum a consortio magnæ illius cœnæ æstimemus excludi : Gentilium, Judæorum, Hæreticorum. Et ideo Apóstolus avaritiam dicit esse fugiendam : ne impediti more Gentili, iniquitate, malitia, impudicitia, avaritia, ad regnum Christi pervenire nequeamus. Omnis enim immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in regno Christi et Dei.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Benedictus, Añā. Cum intraret Jesus * in domum cuiusdam principis Pharisæorum sabbato manducare panem : ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum : ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit.

✠. Dominus regnavit.

Ad Magnif. Añā. Cum vocatus fueris * ad nuptias, recumbe in novissimo loco; ut dicat tibi qui te invitavit: Amice, ascende superius: et erit tibi gloria coram simul discumbentibus, alleluia.

℞. Dirigatur Domine oratio mea. ℞. Sicut incensum in conspectu tuo.

DOMINICA XVII.
POST PENTECOSTEN.

Oratio.

DA, quaesumus Domine, populo tuo diabolica vitare contagia: et te solum Deum pura mente sectari. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio viij. Cap. xxij. d

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei: et interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia lxxij. in Matth.

SAdducæis confusis, Pharisei rursus aggrediuntur; cumque quiescere oporteret, decertare voluerunt: te legis peritiam profiten-

tem præmittunt, non discere, sed tentare cupientes; ac ita interrogant: Quodnam primum mandatum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Diliges Dominum Deum tuum: putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant: Quid igitur Christus? Ut ostendat idcirco ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset caritas, sed invidiæ livore tabescerent: Diliges, inquit, Dominum Deum tuum: hoc primum et magnum mandatum est. Secundum autem simile huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum.

Lectio viij.

Quamobrem simile est huic? quoniam hoc illud inducit, et ab illo rursus munitur. Quicumque enim male agit, odio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus. Deinde sequitur: Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum: Radix omnium malorum avaritia est: quam quidam

appetentes, erraverunt a fide. Et, Qui diligit me, mandata mea servabit: quorum caput et radix est: Diliges Dominum Deum tuum, et proximum tuum sicut teipsum.

Lectio ix.

SI ergo diligere Deum, diligere proximum est: (nam si diligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si etiam dilectio proximi facit ut mandata custodias: merito ait in his totam legem et Prophetas pendere. Et quemadmodum in superioribus, cum de resurrectione interrogaretur, plus docuit quam tentantes petebant: sic in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam non valde quam primum inferius, sponte attulit: secundum enim est primo simile. Ita occulte insinuavit, odio illos ad quaerendum incitari. Caritas enim, inquit, non æmulatur.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añā. Magister, * quod est mandatum magnum in lege? Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde

℞. Dominus regnavit, de-

co rem induit. ℞. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Quid vobis videtur de Christo? * cujus filius est? Dicunt ei omnes: David. Dicit eis Jesus: Quomodo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: Dixit Dominus Domino meo, Sede a dextris meis?

℞. Dirigatur Domine.

DOM. XVIII. POST PENT.

Oratio.

Dirigat corda nostra, quaesumus Domine, tuæ miserationis operatio: quia tibi sine te placere non possumus. Per Dñm.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio viij. Cap. ix.

IN illo tempore: Ascendens Jesus in naviculam, transfretavit, et venit in civitatem suam. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysostomi. **Serm. l.**

Christum in humanis actibus divina gessisse mysteria, et in rebus visibilibus invisibilia exercuisse negotia, lectio hodierna monstravit. Ascendit, inquit, in naviculam, et transfretavit.

vit, et venit in civitatem suam. Nonne ipse est, qui fugatis fluctibus, maris profunda nudavit, ut Israeliticus populus interstupentes undas sicco vestigio velut montium concava pertransiret? Nonne hic est, qui Petri pedibus marinos vortices inclinavit, ut iter liquidum humanis gressibus solidum praeberet obsequium?

Lectio viij.

ET quid est, quod ipse sibi sic maris denegat servitatem, ut brevissimi lacus transitum sub merce nautica transfretaret? Ascendit, inquit, in naviculam et transfretavit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscipere infirmitates nostras, et suas nobis conferre virtutes: humana quaerere, praestare divina: accipere injurias, reddere dignitates: ferre taedia, referre sanitates: quia medicus, qui non fert infirmitates, curare nescit; et qui non fuerit cum infirmo infirmatus, infirmo non potest conferre sanitatem.

Lectio ix.

Christus ergo, si in suis mansisset virtutibus, commune cum hominibus

nil haberet: et nisi impleret carnis ordinem, carnis in illo esset otiosa susceptio. Ascendit, inquit, in naviculam, et transfretavit, et venit in civitatem suam. Creator rerum orbis Dominus, posteaquam se propter nos nostra angustavit in carne, coepit habere humanam patriam, coepit civitatis Judaicae esse civis, parentes habere coepit parentum omnium ipse parens: ut invitaret amor, attraheret caritas, vinciret affectio, suaderet humanitas, quos fugarat dominatio, metus disperserat, fecerat vis potestatis extorres.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añā. Dixit Dominus * paralytico: Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.

V. Dominus regnavit, decorem induit. *R.* Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Tulit ergo * paralyticus lectum suum, in quo jacebat, magnificans Deum: et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

V. Dirigatur Domine oratio mea. *R.* Sicut incensum in conspectu tuo.

DOMINICA XIX.
POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus, universa nobis adversantia propitius excludere: ut mente et corpore pariter expediri, quae tua sunt, liberis mentibus exsequamur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. xxij.

In illo tempore: Loquebatur Jesus principibus sacerdotum et Pharisaeis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum caelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia xxxviij. in Evangelia, post initium.

Sepe jam dixisse memini, quod plerumque in sancto

Evangelio regnum caelorum praesens Ecclesia nominatur: congregatio quippe justorum, regnum caelorum dicitur. Quia enim per Prophetam Dominus dicit: Caelum mihi sedes est: et Salomon ait: Anima justi sedes sapien-

tiae: Paulus etiam dicit Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam: liquido colligere debemus, quia si Deus sapientia, anima autem justus, sedes sapientiae; dum caelum dicitur sedes Dei, caelum ergo est anima justus. Hinc per Psalmistam de sanctis praedicatoribus dicitur: Caeli enarrant gloriam Dei.

Lectio viij.

Regnum ergo caelorum est Ecclesia justorum: quia dum eorum corda in terra nil ambiunt, per hoc quod ad superna suspirant, jam in eis Dominus quasi in caelestibus regnat. Dicitur ergo: Simile est regnum caelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Jam intelligit caritas vestra, quis est iste Rex Regis filii pater; ille nimirum, cui Psalmista ait: Deus iudicium tuum Regi da, et justitiam tuam filio Regis. Qui fecit nuptias filio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Filio suo nuptias fecit, quando hunc in utero Virginis humanae naturae conjunxit, quando Deum ante saecula fieri voluit hominem in fine saeculorum.